

(כל הזכויות שמורות)

הסכסוך הפמיו בין הש.ב. לבין המימשל הצבאי עומד להגיע לשיאו. אחת התוצאות הצפויות: סילוקו של אורי לובדאני, יועץ ראש הממשלה לענייני ערביים, לפי דרישת הש.ב. אנשי הש.ב. הפעילים בשטח הערבי, סוענים מזה שנים כי קיום המימשל הצבאי מזיק לבטחון המדינה, מאחר שהוא יוצר בציבור הערבי אווירה המפריעה לפעולות בטחוניות אמיתיות. לעומת זאת הצליחו אנשי המימשל הצבאי, הזוכים לתמיכת בן-גוריון ופרס, להביא לפיטוריו של נחום יהלום, איש הש.ב. לשעבר שנתמנה על-ידי לבון למנהל המחלקה הערבית של ההסתדרות.

אין זה מן הנמנע כי עמוס בן-גוריון יועבר מתפקידו עוד לפני הבחירות. תפקיד אפשרי חדש, עליו מדברים: שגריר ישראל באחת ממדינות אפריקה, כנראה ליבריה.

במקום גל השמועות נגד מנהיגי מפא"י, מתפתח הולך עתה מפע שמועות חדש המכוון נגד מפלגות האופוזיציה. כנושאי השמועות משמשות עתה המפלגה הליברלית, מפ"ס ואישיותו של הדי"ר נחום גולדמן. השמועות מתפתחות בהשראתו של מסה מיוחד בו משתתפים העיתונאים הגי אשד ויואל מרכוס מדבר, אלקנה גלי וישעיהו בן-פורת מידעיות אחרונות. חלק מהשמועות מכוון גם נגד אנשי לבון במסרה להסיר מהם כל אהדה בקרב אוהדיהם בחבר הקבוצות והקיבוצים. כתמורה על הנהגת מסע זה, הובסחה כבר לחגי אשד משרת כתב דבר בגונדון אחרי הבחירות.

יתכן שאגודת העיתונאים תקרא בקרוב לכרז תלונה נגד עתונאי המואשם בכסיונות להחריר לעתונות כתבות עוינות למפלגה הליברלית תמורת תשלום לעתונאים.

במדינה

מעולם של סיוט אל עולם-המושגים של בני אנוש. מכאן היה רק צעד אל הדנים — העם הנהדר ביותר באירופה הכבושה. הוא השי פיע אפילו על כובשיו. ולראייה: היה זה גרמני, מפקד הנמל בקופנהאגן, שהודיע לי מחתרת הדנית על הכוונה להתחיל בפעולת ההשמדה.

הסיפור נשמע כסטרקולונע מרתק: עם שלם קם במאוחד כדי להציל 6000 מבני ארצו, להגניבם אל צי ההצלה שהעבירם לשבדיה. סירות-דיג עלובות ויאכטות מהירות — זה היה הצי המפואר ביותר של מלחמת העולם השנייה, מפואר מן הצי של דנאקארק, ומצי הלוחמים בצוללות.

וכימעט אותו מחנה — בפתות הצלחה — בנורבגיה, שם הגניבה המחתרת הלאור מית את היהודים במשאיות מכוסות ובימצעדי-לילה, אל מעבר לגבול השבדי.

התומות השיפלות. דבר אחד מודק בבירור מתוך העדויות: פעולות-ההצלה המפוארות הועילו למצילים לא פחות מאשר למוצללים. תוך-כדי פעולה זו התחשלו המחירות בדנמארק ובנורבגיה, התעצמו מבחינה מוסרית ומעשית, לכדו מסביבן את האוכלוסיה כולה, קיבלו בטחון עצמי וידע מיקצועי בשיטות הלחימה במיטטר הדיכוי.

ולחיפך: דרך הירידה וההתנחנות של ה"קחיולניגים, כפי שהצטיירה בצרפת. המאר של פסן וראש-משלתו, לאחאל, לא רצו באבדן היהודים. אך לגנראלים ששלטו בי צרפת, ושמשלת ישראל משליכה כיום את יהבה עליהם, חסר להם אומץ-הלב האנושי היסודי. הם ניכנעו תחילה לדרישות קטנות, הפקירו את היהודים חסרי-הנתינות. מכאן נגרו, צעד אחרי צעד, אל תהומות השיפלות והתועבה. כשם שהמצוה שכרה בי צדה, כך העבירה גוררת עבירה.

בתום השבוע החמישי, ריחף באולם המשפט לוח-הכבוד והקלון של עמי אירופה. בראש הלוח: הדנים, הנורבגים, השבדים, ההולנדים. לאחר מכן: האיטלקים, שעורו ליהודים עד כמה שהיה אפשרי מבלי להסתכן יותר מדי. אחריהם, להפתעת רבים: הערבים. הדבר נתברר מתוך מיסמך גרמני, בו נאמר כי אי-אפשר היה לגרום לפוגרום מים בתוניס, ונתבקשה עזרת הצבא הגרמני כדי ליצור אוירה פוגרומיסטית.

בתחתית הלוח: האוקראינים, הליטאים, הלאטבים והפולנים — שהשתתפו בהשמדה כמו ידהם. בואת איבדו העמים הבאלטיים את זכותם לקיום לאומי, ונמחקו מעל מפת המדינות הריבוניות, בעוד שפולין איבדה חלק אדיר משטחה הלאומי. צדק היסטורי לגמרי בתחתית הלוח, עוד מתחת לגרמנים: האוסטרים. לפי כל העדויות, האוסטרים היו מתועבים יותר מן הגרמנים. הם סיפקו לגרמניה את היטלר, את אייכמן ואת קאלטנברנר. הם קיבלו את הצבא הנאצי הפולש בדמעות של גיל. המוני הינה לית בריקות ובתרועות-צחוק את היהודים שהו בלו אל מרתפי-העיניים של הגסטאפו.

השבוע נשמעה העדות המזועזעת ביותר: הנאצים הביאו לברלין את הס.ס. החינאי כדי לפקח על גירוש יהודי ברלין לאי-שוויץ. כי הס.ס. הברליני לא היה לדעתם די אכזרי כדי למלא תפקיד זה ביעילות.

השם המפורש

סוף-סוף הומטר לתוך אולם בית-המשפט השם שהכל ציפו לו: ד"ר האנס גלובקה. הוא הופיע במימך יבש, אחד מן המיסמכים הרבים מהם מורכבת הזוועה הגדולה. תוכנו: דו"ח על ישיבה בינמשרדית, בה הוחלט על שלילת אורחותם של יהודי גרמניה. היה זה שלב הכרחי לא רק בדרך להפקעת רכושם, אלא גם להשמדת הגויים גיית. כי שתי הפעולות האלה חייבה, לפי הגזח הנאצי העקום, תחילה את שלילת אורחותם של הקורבנות.

אין ספק כי כל משתתפי הישיבה ידעו זאת היטב. היו אלה נציגי כמה וכמה משרדים ממשלתיים, שכל אחד מהם היה אחראי לעניינים הוויים במשרדו. ממילא היה כל אחד מהם משתתף פעולה במיבצע ההשמדה הסוטאלי. נוכח אייכמן, המומחה ליהודים בלישכה הראשית לבטחון-המדינה. נוכח היועץ ראדמאכר, המומחה לענייני יהודים במשרד-החוק. נוכח האנס גלובקה, המומחה לענייני יהודים במשרד-הפנים.

ישראל ושרה. היתה זאת חולייה נוספת שהצטרפה לשרשרת עלילותיו של גלובקה. הוא לא היה, כפי שטוענת התעמולה הקומוניסטית המוגזמת, אייכמן שני וגם (המשך בעמוד 10)

(המשך בעמוד 4)
של הציונות היא כי מנהיגי ערב רגילים להסית נגד ישראל בכל פעם שהם נתקלים בבטיות פנימיות שקשה להם לפתור. ה' חודש נדמה כי מנהיגי ישראל למדו זאת מאויביהם. הסכנה: שתעמולה מכוונת זו תמשיך לי השפיע גם אחרי שהשיגה את מבוקשה ביום הבחירות, תשמש מכשול נוסף לכל הפגנה של המתווחת במרחב.

משפט אייכמן

סוף של 4 ב' 4

שוב הוא יושב בתא שלו, זקוף, כימעט ללא תנועה, מול העדויות המזועזעות ביותר. מדוע בחר בפרוזה זו? יתכן כי אי-שם, בנכחי הכרתו, מצטיירת בעיניו כך דמותו של קצין גרמני, שנשבה בידי אייכיו והנשאר זקוף וגאה גם בשעת-צרה. אלא שאדולף אייכמן לא היה מעולם קצין גרמני — רק פקיד ערמומי במנגנון-הרצח לובש-המדים.

האם עלה על דעתו כי ביום זה חל תאריך היסטורי מלאה שנה בדיוק ליום בו ירד מן האוטובוס בפברר של בואנוס-איירס,

בגדי המלך החדשים

וקיבל מכה שגרמה לאבדן הכרתו. כאשר נתעורר מן העלפון שמעו כי חוטפיו הם יהודים, לא עלה על דעתו כי יחיה עוד שנה תמימה. הוא היה בטוח כי ייהרג בכל רגע. גם כשהחל כבר מעד במשטרת ג'אל' מי, חשש כי יומת ברגע שסיים את עדותו. פעם, כאשר לא הופיע החוקר במשך כמה ימים, חלה מרוב פחד. כל חילופין של המשמר נראו לו כבשורת-מחאת.

בינתיים חזר אליו בסתינו העצמי. לפני חודשים ארוכים של עדויות, עיבוד פסק-הדין, שמיעת הערעור ועיבוד פסק-הדין ה' סופי. בשבוע החמישי של המשפט לא היה עוד אחור-פחדים. הוא הקשיב בישיבה נוקשה, או עסק בסיומן מיסמכים וסידורם ה' קפניו הרגיל. "הוא הקים בתא שלו סניף של 4 ב' 4", התלוצץ אחד הכתבים.

הצי המפואר ביותר. השבוע החמישי, בו לא חסרו הזוועות, היה שבוע של נופש רוחני. כי בשבוע זה הופנה הורקור המשפטי אל העמים החופשיים, ששמרו על כבוד-האדם ועל צלמם הלאומי גם בליל הצלמחת.

אחרי שהדין בהשמדה של יהודי בלגיה נסתיים ב-35 דקות בדיוק (העיר אחד הנוכחים: "25, אלף מושמדים ב-35 דקות = זו מהירות של 715 יהודים לקה"ל) הגיע תורם של ההולנדיים. הם קיימו שביתה כללית ביום בו נערך המצור הראשון על היהודים, קמו בחשמלית בפני כל יהודי שנשא את הטלאי הצהוב. אחרי זועות ליטא, פולין, ואפילו צרפת — כאילו חזר הקהל

בקרב תשמעו על תסיסה בקרב הדרוזים הישראליים, בקשר לגיוס צעיריהם לצה"ל. העילה: שיחרורם של כמה עשרות צעירים משירות צבאי, מתוך נימוק שהם עתידים להיות כוהני-יד של העדה, ולכן דומה מעמדם למעמד בחורי-ישיבה יהודיים. בפגישה שערכו כמה מראשי העדה לא מזמן בחיפה, הועלתה הסענה כי שיחרורים אלה הושפעו יותר מטעמים מפלגתיים של מפא"י, מאשר מטעמים דתיים של העדה.

גל ההתייקרויות הזוחל יגרום זעזועים לא קטנים למשק המדינה, למרות מאמציו של לוי אשכול למנוע את הדבר לפחות עד לאחר הבחירות. שכבות נרחבות תפתנה במאבק להגדלת שכרן, תוך תקווה לסיימו עוד לפני אמצע אוגוסט. הראשוני בתור — הרופאים השכירים. לאחר הצלחת המורים האקדמיים החליטו גם הם להיאבק עד הסוף לפתור בעיותיהם לפני ההצבעה.

תוכנית העלאת דמיה-החכירה על קרקעות שיכוני היסכון והשיכוניים העממיים תעוכב עד לאחר הבחירות. התוכנית עוררה תרעומת אצל אלפי מצביעים פוטנציאליים הגרים בשיכוונים אלה, הביאה להחלטתו החדופה של לוי אשכול לעיין פעם נוספת בחומר. תאריך משוער של סוף העיון — סוף אוגוסט.

בקרב תראה בארץ את הסרט הצרפתי מעורר הסערה יחסים מסוכנים. סרטו של רוג'יה ואדים, בהשתתפות ג'ראר פיליפ ואנס ואדיס, המספר על בעל ואשה העוורים זה לזה בבגידותיהם, נאטר תחילה להצגה בצרפת. במשך שנתים סירבה צרפת להחיר את ייצוא הסרט מחוץ לצרפת. לאחרונה יצרו הצרפתים גירסה מקוצרת של הסרט, השמיטו ממנה את הסצנות הנועות והחירו ליציאה ל-20 ארצות, ביניהן גם ישראל. מלאכתה של הצנזורה הישראלית נעשתה כבר בצרפת.